

KIADJA AZ »ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET«

Mégjelenik egyelőre minden hó közepén.
 Az ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET tagjai ingyen kapják.
 Nemtagoknak előfizetési díj:
 Egész évre 6 Korona, fél évre 3 Korona és évi 30 K drágasági felár.

Szerkeszti: RÉPÁSSY MIKLÓS.
 Szerkesztőség: Budapest, Földmiv. minisztérium (V., Országház-tér II. sz., II. em.).
 A lapra vonatkozó mindennemű közlemények a szerkesztőséghez intézendők.
 Hirdetéseket a lap számára a „Pátria” r.-t. Budapest, Üllői-út 25. vesz fel.

TARTALOM: Tallián Béla báró †. — Társulatok. Egyesületek. — Kérdések és feleletek. — Vegyesek. — Hivatalos árjegyzés. — Hirdetések.

==== Mai számunkhoz mellékeljük a XXII. évfolyam címlapját, tárgymutatóját és névjegyzékét. ====

Tallián Béla báró

Szegedi távirat jelentette november 23-án, hogy *vizeki Tallián Béla báró* Kiszomborban, rövid betegség után, hetvenkét éves korában meghalt.

Napilapjaink egyetértelműleg kifejezést adtak annak a nagy gyásznak, a mely a magyar közéletet e vezéralakjának váratlan kidőlésével érte.

Közvetlenül sujt különösen bennünket is az elhunytával beállott veszteség: az Országos Halászlati Egyesület elnökét, a halászlati ügyek egyik legérdemesebb munkását, legmegértőbb támogatóját veszítette el benne.

Tallián Béla egész életét a közpályán töltötte. Tehetsége, szorgalma, páratlan kötelességtudása hivatottá tette a legmagasabb államkormányzati állások betöltésére; kezdte a megyei közigazgatás legalsó fokán, lett belőle miniszter s eljutott a magyar közsölgálat legdíszesebb polczára: a képviselőház elnökévé választotta.

Nagy politikai munkássága mellett temérdek gyakorlati közgazdasági ügyet karolt fel s köztük a halászlati ügyének is lelkes barátjává szegődött.

Mint érdekelt birtokos elnöke volt a Zentavidéki tiszai halászlati társulatnak; törökkanizsai birtokán tógazdaságot rendezett be, a melylyel szikes területek javítására, kilúgozására, az ártézi kutak feles vizeinek felhasználására kitévő s tanulságos példákat adott, sokat foglalkoztatta s egyik kedvencz eszméje volt a szegedi „Fehértó” intenzív halászlati hasznosításának gyakorlati megvalósítása; végül pedig 1912 óta, mint az Országos Halászlati Egyesület elnöke fejtett ki a halászlati terén áldásdús tevékenységet.

Az egyesület elnökévé történt megválasztása összeesik az egyesület már-már kialvó félben lévő életének újra fellobbanásával. Az ő elnökségével kezdődött az egyesület ama tevékenysége, mely az egyesület feladatát alkotó érdekképviselőnek minden irányban kellő súlyt tudott adni.

Már székfoglalójában jelezte azt az erkölcsi alapot, a melyre az egyesület működését helyezni kívánta: „azon a nehéz úton, — mondotta —, a melyen haladunk, *necsak az állami támogatásra támaszkodjunk*, hanem igyekezzünk a taggyűjtést is a legszélesebb mederben megindítani, lehetőleg az összes termelők, kereskedők, társulatok és sportegyesületek bevonásával, hogy *mentől nagyobb erkölcsi és anyagi ereje* legyen az egyesületnek”.

Ezen a tömören, de határozottan jellemzett alapon indult meg az ő vezetése alatt a társulat működése. A hatás rövid időn belől a taglétszám megkétszereződésében nyilvánult. De a legfőbb eredmény az volt, hogy az egyesület erkölcsi s anyagi erejében meggyarapodva, tényleg helyt tudott állani, minden olyan esetben, a mikor a közös érdek képviselője azt szükségessé tette. A termelés, értékesítés s kereskedelem körül felmerülő nehézségek elhárítása, a halászlati őstermelési jellegének megóvása annak iparjogi elbírálásánál, az igazságtalan megadóztatás s a vámtételek helyes megállapítása, a törvény revíziója egész sorát vetette fel a gyakorlati kérdéseknek, a melyek tekintetében Tallián Béla elnöksége idejében az egyesület állást foglalt; ezek mellett

a gyakorlati kérdések mellett foglalkozhatott azonban az egyesület olyan tudományos jellegű problémák felvetésével és a megoldásukra irányuló munkálatok megindításával is, mint Magyarország halrajának felderítése és az első magyar halhatározó könyv kiadása. Az elnöke által kijelölt alapon való megerősödése tette lehetővé az egyesületnek, hogy a reánk zúduló rettenetes háború s annak még rettenetesebb következményei között is még fokozottabb működésre sarkalva, le tudta győzni a hazánk halászatát végromlással fenyegető bajokat és a jogrend visszaállításával ismét tovább szolgálhatta a régi alapon a halászat ügyét. Ez a megerősödött alap tette lehetővé, hogy a mikor az irtalmatlanul agyongyötört s kizsartolt állam további támogatására már csakugyan nem lehetett többé számítani, az egyesület a maga lábán is megállt s az egyetlen magyar szaklapnak, a „Halászat“-nak kiadását is átvehette a földmívelésügyi minisztériumtól.

Tallián Béla energiája, éber felelősségérzete, érzékeny lelkiismerete, — akivel hosszú elnöksége alatt csak egyetlen egyszer történt meg, hogy az utolsó pillanatban közbe jött váratlan akadály miatt nem elnökölhett az évi rendes közgyűlésen —, örökölt eddig felettünk az utolsó perczig. Lelkiismeretességét legjobban jellemzi, hogy mikor érző magyar lelkére a fenyegető hontalanság gyötrő gondjai nehezdedtek, — birtokai szerb megszállott területre estek —, kifejezést adott abbéli szándékának, hogy az elnöki tisztet, a melynek többé óhaja szerint megfelelhetni nem vélt, leteszi, viszont a kötelességteljesítés felemelő példáját adta, hogy tisztelői kérésére szándékától elállt s ígérte, hogy a míg elkerülhetlen parancsoló szükség nem áll be, az egyesület vezetését tovább viszi.

Vitte haláláig, — addig, a míg a megfelelbbezhetlen legparancsolóbb szükség csakugyan be nem állt. Vitte addig, a míg nemes magyar szíve ott, azon a kétségbeejtő határon meg nem szűnt dobogni.

Mélyen megrendülve, veszteségünk tudatában lesujtva állunk mi, bús Csonka-Magyarország halásza, sírja felett; de ihlesse meg lelkünket az ő törhetetlen kötelességérzetének példája, merítsünk abból erőt a további munkánkra.

Hálánkat és kegyeletünket így rójuk le iránta legigazabban, emlékéit így őrizzük meg legméltóbban!

TÁRSULATOK. EGYESÜLETEK.

Tallián Béla báró temetése. Az Országos Halászati Egyesület elnökének temetése f. évi november hó 25-én d. e. 10 órakor ment végbe óriási részvét mellett Kiszomborban. Egyesületünket *Bokor Pál* Szeged város helyettes polgármestere, egyesületünk választmányi tagja, képviselte, koszorút is helyezvén az egyesület nevében a ravatalra.

Az özvegyhez egyesületünk alelnöke, *Inkey Pál báró* külön részvétáviratot intézett az egyesület nevében.

Az Országos Halászati Egyesület választmánya november hó 16-án *báró Inkey Pál* elnöklétével ülést tartott.

Részt vettek: *Bokor Pál*, *Corchus Béla*, *Csörgy Títusz*, *Dr. Dobránszky Béla* alelnök, *Dr. Hirsch Alfréd*, *Kocsy Imre*, *Dr. Korbuly Mihály*, *Kuttner Kálmán* pénztáros, *Purghly Pál*, *Répássy Miklós*, *Scheiber József*, *Schwartz Izidor*, *Simonffy Gyula* ügyv. titkár, *Stögermayer Alajos*, *báró Szurmay Sándor*, *Zimmer Ferencz*.

A megjelentek üdvözlése után:

1. *Titkár* röviden ismerteti azokat az eseményeket, a melyek a legutolsó választmányi ülés óta, az egyesületet érdeklődőleg, történtek s a melyek a jelen választmányi ülés tárgysorozatában is szerepelnek. — Tudomásul szolgál.

2. *Zimmer Ferencz* a budapesti vásárcsarnokban jegyzendő halpiaczi árak megállapításának előkészítésére kiküldött bizottság javaslatait terjeszti elő.

A javaslatnál főként a halarú osztályozása kérdésében indult meg élénkebb vita, a melynek folyamán és többek hozzászólása után abban történt megállapodás, hogy a pontyra vonatkozólag ugyanaz az osztályozás állapítsassék meg, ami a süllőre, vagyis I. o. ponty 1.7 kg.-on felül, II. o. 1—1.7, III. o. 0.5—1, IV. o. 0.3—0.5 kg.-ig. A harcsa osztályozása pedig a következő legyen: I. o. 10 kg.-on felül, II. o. 5—10, III. o. 2—5, IV. o. 0.5—2 kg.-ig. Vétessék fel továbbá egy külön tétel „Osztályzatlan vad ponty“ elnevezéssel.

Egyebekben a bizottság javaslatát elfogadva, *Zimmer Ferencz*, *Corchus Béla* v. tagokból és *Dr. Dobránszky Béla* alelnökből álló bizottság ismét felkértek, hogy ez alapon a vásárcsarnok igazgatóságával lépjenek érintkezésbe s a kész megállapodásokat a további szabályszerű hivatalos lépések megtétele végett juttassák a legközelebbi választmányi ülés tudomására.

3. Az általános forgalmi adó ügyében szükséges puhatólódások megejtésére felkért választmányi tagok jelentik, hogy kiküldetésük eredménnyel nem járt s hogy egyelőre a törvénynek az egyesület által óhajtott módon való megváltoztatására kilátás nincs. Az egyesület álláspontjának leszögezése mellett a jelentés egyelőre tudomásul vétetik.

4. *Titkár* jelenti, hogy az elnökség a legutolsó választmányi ülés megbízása folytán annak fejében, hogy az egyesület a „Halászat“ című lapot a földmívelésügyi miniszter úr fennhatósága alá tartozó hivatalok és intézetek részére továbbra is ingyen küldi, anyagi támogatásért folyamodott nevezett miniszter úrhoz, utalással az e

tekintetben annak idején kapott biztató kijelentésekre is. — Tudomásul szolgál.

5. *Titkár* jelenti, hogy az Országos Gazdasági Egyesület megkeresése folytán az elnökség a Magyar mezőgazdasági vámpolitikai központba a saját kebeléből *Dr. Dobránszky Béla* alelnök és *Zimmer Ferencz* v. tagot nevezte be.

Ennek tudomásvétele után *Dr. Dobránszky Béla* beszámol a vámpolitikai központ alakuló ülésén történekről, a melynek során a végrehajtó-bizottságot még nem állapították meg. Tudomása szerint az a terv, hogy a végrehajtó-bizottságot nem választás, hanem az egyesületek részéről való benevezés útján fogják összeállítani.

A jelentés tudomásul vétele mellett az elnökség felkértek, hogy az OMGE-vel érintkezésbe lépve, azon legyen, hogy a bizottságban úgy a haltermelés, mint a halkereskedelem képviselői is helyet foglaljanak.

6. *Titkár* jelenti, hogy a Pátria nyomdai r.-t. az egyesülethez intézett levelében a „Halászat“ nyomdai előállítására újabb ár-szabást — a mely a régít mintegy 40%-kal mulja felül —, terjesztett elő. A jelentés tudomásulvétele és a lap szerkesztőjének hozzászólása után abban történt megállapodás, hogy a lap költségeinek részletes felszámítása után, a legközelebbi választmányi ülésnek konkrét javaslat tétessék.

7. *Inkey Pál báró* ismerteti, hogy a folyó év folyamán a hazai tógazdaságokban nem remélt, nagy mennyiségű pontyivadék termelt, a mi a tógazdaságok jövő évi szükségletét meghaladja; felesleg áll tehát rendelkezésre, a melyet a közvizek népesítésénél igen jól fellehetne és a hazai haltermelés érdekében fel is kellene használni.

Többek hozzászólása után a választmány elhatározta, hogy kérni fogja a földmívelésügyi minisztert, hívna fel a felügyelete alá tartozó halászati társulatok és azok bérllőinek figyelmét arra, hogy a társulati vízterületek népesítésére szolgáló ivadékkanyagot a felesleggel bíró tógazdaságoknál beszerezhetné, egyben pedig az ivadékktermés helyzetét ismertető közleményt helyez el a Halászatban, sőt esetleg a külföldi figyelmé is felhívandó az ottani egyesületek útján. Több tárgy és javaslat nem lévén, elnök az ülést berekeszti.

Az ülést az Országos Kaszinóban fesztelen társas vacsora követte.
S.

KÉRDÉSEK ÉS FELELETEK.

Kérdések.

11. Lehet-e a „vízimogyoró“ a halastóból olyképpen kiirtani, hogy az őszzel lecapolt tófenékre disznócsordát hajtva, a vízimogyorót ezekkel kitérjük és feletjük? Nem ártalmas-e a sertésürülék a halastóban?
K. K. B. Németújvár.

Feleletek.

11. A „vízimogyoró“ minden valószínűség szerint azonos a *sulyom*-mal (*Trapa natans* L.), mely növény jezsuita dió, számar-

tövis, vízidió, vízi gesztenye neveken is ismeretes, németül pedig „Wassernuss“-nak hívják. Mivel azonban látatlanban bájos határozott választ adni, *kérjük a vízimogyoró néhány példányának a m. kir. halélettani kísérleti állomásra való beküldését* (cízm: Budapest, II., Debrői-út 15. sz.), hogy a kérdéses növényt meghatározhassuk.

Ha erről a növényről van szó, akkor a kérdésben tervbe vett irtási eljárás célravezető lehet, ha ugyan a sertések a szűrés, négy tövessel bíró sulyomtermést megeszik. Lisztes, jóízű és tápláló belseje a gesztenyére emlékeztet. Ahol terem, hazánk alföldjeinek állóvizeiben, a gyermekeknek kedvenc csemegéje.

A sertésürülék nem ártalmas, sőt igen hasznos lenne a tófenéken, mert a következő évben a tavak megtöltése után nagy mértékben előmozdítaná a természetes haltáplálék szaporodását és így közvetve a tó halhúshozamát is növelné.

Dr. Ú. E.

VEGYESEK.

Pontyivadékbőség. A tógazdaságokból ez idén mindenfelől nagy ivadékbőséget jelentenek. Hallottunk olyan eredményről is, hogy az ivadék súlya az egész ideai haltermés felét teszi ki, előreláthatólag lesz tehát sok felesleges pontyivadék, a melyet értékesíteni kívánnak. A legjobb alkalom kínálkozik most az üres vizek benépesítésére, de természetesen ez iránt idejében kell az intézkedéseket megtenni. Az ivadék megvétele, szállítása, kihelyezése mind igen nagy előrelátást, gondosságot igénylő munka.

Az Országos Halászati Egyesület titkársága egyébként készséggel vállalkozik a közvetítésre olyan értelemben, hogy oda bejelentések úgy a pontyivadékokat kínáló készleteiket, mint a pontyivadékokat keresők a szükségletüket; a titkárság a kapott adatokat közli az érdekelt felekkel, a kik aztán a továbbiakban közvetlenül tárgyalnak egymással.

Németországban a halkivitel ismét eltiltották, a folyó évi november 15-vel kezdődőleg. Az édesvízi halaknál, különleges helyi viszonyokra való tekintettel, bizonyos kiviteli kontingensek engedélyezhetők. Az intézkedés oka az, hogy a márka alacsony árfolyama következtében a külföldi kereslet rendkívül mértékben felverte a hal árát s a belföldi piacoktól elvonta az árút.

A szaklapokban az érdekeltek vegyes érzelmeknek adnak kilejezést ez intézkedés felett.

Hivatalos árjegyzés. A budapesti vásárcsarnokok igazgatósága f. évi november hó 11-től december hó 3-ig közepestől kezdve lanyhuló, végül gyenge forgalmat jelez ingadozó árrakkal.

Nagyan **élőhalból** legfőképp ponty került eladásra 5200—10,000 koronáért métermázsánként, aztán kárász 3200 K és czompó 4500 K árban. **Jegelt** halból balatoni fogas volt a piacon 5500—8500 K-ig, aztán egyszer harcsa 10,000 K-ás árban, balatoni keszeg 600—1200 K-ig, czompó 3000—4000 K-ig és márna 6000 K ért.

A kicsiben való árusítás áringadozásait kilogrammonként, fillérekben az alábbi összeállítás mutatja:

a) Édesvízi (élő) hal:	1921. november 11.		1921. december 3.	
	Vásár-csarnokokban	Nyílt piacon	Vásár-csarnokokban	Nyílt piacon
Ponty, nagy	10000—14000	6000—11000	10000—14000	5000—11000
" kicsiny	7000—10000		7000—10000	
Harcsa, nagy	16000—16000	—	16000—30000	8000—16000
" kicsiny	13000—13000		13000—13000	
Csuka, nagy	10000—11000	7000—8000	10000—15000	7000—8000
" kicsiny	8000—9000		9000—9000	
Fogassüllő, dunai	—	—	—	—
Kárász	5000—8600	4000—4000	4000—5200	4000—5000
Czompó	—	—	—	—
Márna	8000—9000	—	8000—9000	6000—8000
Keszeg	—	—	—	—
b) Édesvízi jegelt (nem élő) hal:				
Ponty, nagy	8000—10000	6000—11000	8000—10000	3500—11000
" kicsiny	5000—7000		5000—8000	
Harcsa, nagy	15000—18000	10000—16000	14000—24000	10000—18000
" kicsiny	9000—12000		10000—10000	
Csuka, nagy	7000—10000	3000—7000	8000—10000	3000—7000
" kicsiny	5000—7000		6000—8000	
Fogassüllő, dunai	12000—20000	—	12000—14000	—
I. Fogassüllő, balatoni nagy 3 kg.-on felül	20000—20000	—	20000—25000	—
II. Fogassüllő, balatoni nagy 2-3 kg.-os	14000—16000	7000—10000	14000—18000	8000—16000
II. Fogassüllő, balatoni kicsi 45 cm. h. feljebb	9000—10000	—	12000—12000	—
IV. Fogassüllő, balatoni kicsi 35 cm. h. feljebb	8000—8000	—	8000—8000	—
Keszeg, balatoni	—	1600—3000	1600—1600	1600—1600
Garda, balatoni	—	—	1600—1600	—
Kárász	2000—3000	2000—3000	2000—2000	2000—3000
Czompó	—	—	—	—
Márna	6400—7000	4000—7000	7000—8000	4000—7000
Keszeg	1800—1800	1600—3000	1000—5000	1600—6000
Kecsge, nagy	20000—20000	—	20000—20000	—
" kicsiny	—	—	—	—
Apró, kevert hal	—	800—2000	—	800—2000

25. H. T. 1921.

Hirdetmény.

A **Dunaföldvár-Bátai Halászati Társulat** a kötelékébe tartozó Dunaföldvár illetőleg Solt község északi határától Bata, illetve Szeremle község déli határáig terjedő Dunamedrekben a Társulati érdekelteket megillető

halászati jogok gyakorlását

az alábbi üzemszakaszokra osztva **1922 január hó 1-től 1933. évi december hó 31-ig terjedő egymásutáni 12 (tizenkettő) évre** szóbeli és zárt írásbeli versenytárgyalás útján **haszonbérbe adja.**

Üzemszakaszok a következők:

I. üzemszakasz: Dunaföldvár, illetve Solt község északi határa és Solt község déli határa (Vajta-pusztáig), illetve ezen ponttól a Duna középfolyására körülbelül merőlegesen a Böleskei Kápolna irányában húzott határvonal közé eső 1786 kat. hold 1045 □-öl.

II. üzemszakasz: Solt község déli határa és Dunapataj község déli határától és az ordasi sziget északi csücskére húzott vonal közé eső 1636 kat. hold 461 □-öl.

III. üzemszakasz: Dunapataj déli határ és a Paks-gerjén község határtól a Sárközi Ármentesítő Társulat 174 km. jelzőkaróra húzott vonal közé eső 2450 kat. hold 1002 □-öl.

IV. üzemszakasz: A Paks-gerjén közös határ és a Fajs, Fadd, Bogyzslói közös határ közé eső 1938 kat. hold 307 □-öl.

V. üzemszakasz: A doromlasi zárótöltés és Gógánál a Sárviz beömlése közé eső tolnai holt Duna és a bogyzslói holt Duna 1275 kat. hold 1432 □-öl.

VI. üzemszakasz: Egyrésről a Fadd-bogyozslói közös határ, másrésről Góga és a koppányi átmetszés északi határa (kisrezéti Duna alsó határa) közé eső, valamint a taplói holt Duna, a Sárviznek a taplói holt Dunába beömlésétől kezdődő része 3983 kat. hold 141 □-öl.

VII. üzemszakasz: A koppányi átmetszés északi határa és Bata község alsó határa közé eső 2812 kat. hold 1277 □-öl vízterületeken az érdekelt jogtulajdonosokat megillető halászati jogok.

A lepecsételt zárt ajánlatok legkésőbb **1921. évi december 18-án déli 12 óráig nyújthatók be Dr. Mócsy István halásztársulati elnöknek Kalocsán, Szent-István utca 84. szám alatt.** A borítékán jelzendő: „Ajánlat a Dunaföldvár-Bátai Halászati Társulat üzemszakaszának halászati jog haszonbérletére“.

A szóbeli árverés pedig 1921. december hó 19-én délelőtt 9 órakor kezdődik a Kalocsai Kaszinó téli helyiségében „Magyar Király Szálloda“ emeletjén.

A szóbeli árverésről a közgyűlés által kitűzött bizottság jegyzőkönyvet vesz fel.

A szóbeli árverés után a beérkezett zárt ajánlatokat a társulati közgyűlés által kiküldött bizottság bontja fel és azokat végleges döntés végett a társulati közgyűlés elé terjeszti. A versenytárgyalási és a haszonbérleti feltételeket és ajánlati mintát az érdeklődők a fenti cím alatt lévő társulati elnöki irodában hétköznapokon délelőtt 11 és 12 óra között átvehetik, s ugyanott bővebb felvilágosítást is nyerhetnek.

A jelen hirdetményben kitüntetett területek nagyságáért a társulat semmiféle szavatosságot nem vállal.

Kalocsa, 1921. november 25.

Dr. Mócsy István,
társulati elnök.

„A Földbérlo r.-t pusztapéli halastavából
eladásra kerül kb. 10 q 25 — 40 dekás

tükröspontyivadék.

Ajánlatokat kérjük a Földbérlo r.-t.
czimére **Budapest, Nádor-utca 3.**
(Telefon 121—28) küldeni.

HIRSCHFELD ÁRMIN

haláshálókötőgyáros, DEBRECZEN

KÉSZÍT:

halászati czélokra hálózöve-
teket, vadbefogó hálókat és

SZÁLLÍT:

a halászati felszerelésekhez
szükséges háló-, kötél- és
zsineganyagokat.

Tessék árajánlatot kérni.

Hollandiai háló,

inslég, patentczérna,
haláshkötél, zsinég, fonál, varsa,
varsapamut, horog

Készen és megrendelésre

ismét állandóan kapható:

ÁDÁM MIKSA, BUDAPEST,

IV., FERENCZ-JÓZSEF-RAKPART 6.

TELEFON: József 61—48.

ROBICSEK ÉS VIGYÁZÓ

hálókötőtelepe

SZEGED, VALÉRIA-TÉR 10. SZ.

Szállít mindenféle

haláshálót, insléget és húzókötelet

a legolcsóbb napi árban.

Halászati Egyesületi tagoknak 5% kedvezmény.

IFJ. SINGHOFFER ÁGOSTON és TÁRSAI

≡ HALNAGYKERESKEDÉS ≡

CZÉGTULAJDONOS:

HALTENYÉSZTŐ RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Raktár és keres-
kedelmi iroda: **BUDAPEST, IX., ERKEL-UTCZA 3. SZ.**

TELEFON: nappal: József 48-48, éjjel: József 49-06.

Központi iroda: **BUDAPEST, V., BÉLA-UTCZA 8. TELEFON: 79-46.**

Tógazdaságok figyelmébe!

Veszek több ezer métermázsa élő pontyot, czompót, kárászt stb.

ZIMMER FERENCZ halásmester, **BUDAPEST**, Központi vásáresarnok. Telefon: József 48—94

A SÁRDI TÓGAZDASÁG

Levélczím: Tógazdaság Sárd, (Somogy m.) Sürgőnyczím: Tógazdaság Kiskorpád. Vasutállomás: Kiskorpád.

ősi és tavaszi szállításra elad 1—2—3-nyaras javított wittingaui pontyot és anyapontyot, bajorországi aischgründi 1—3-nyaras és anyapontyot, japánpontyot (higo), aranyorfát, naphalat, amerikai törpehar-
csát, 1—4-nyaras tavi czompót, fogassüllöt, megtermékenyített fogassüllőikrát és minden egyéb tenyészhalat.

A tógazdaság kizárólag csak tenyészhalat termel.

Árjegyzékkel szolgál a Tógazdasági Intézőség Sárd, (Somogy megye).